

Žadeikonių biblioteką pamėgo neįprastas lankytojas

Anot senosios baltiškos mitologijos, žaltys – laimės simbolis ir kuo daugiau jų gyvena šalia žmogaus, tuo jis yra laimingesnis.

Matyt, Žadeikonių bibliotekoje dirba ir ją lanko taip pat laimingi žmonės, nes čia jau ne pirmus metus gyvena žaltys.

Kaip pasakojo bibliotekininkė Valerija Šteimantienė, pirmą kartą roplį, besišildantį ant pievutės priešais biblioteką, išvydo prieš trejus metus.

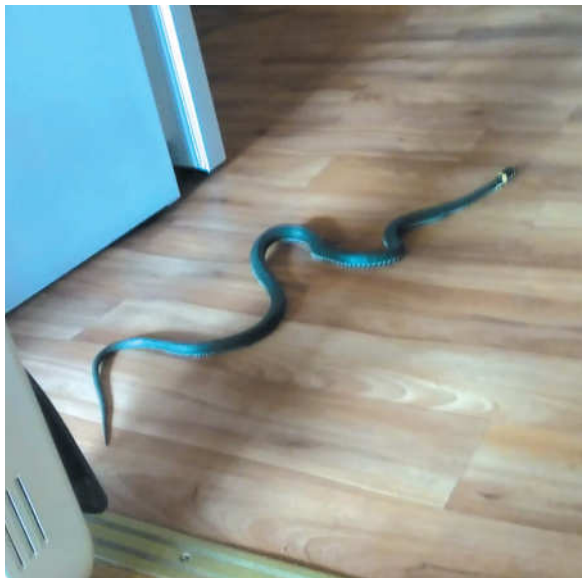
– Anuomet jis gerokai išgąsdino vieną čia vis ateinančią ukrainietę, kuri laužyta lietuvių kalba emociškai šaukė „du dideli gyvatė“! – šypsosi Valerija.

Bibliotekininkės nuomone, žaltys greičiausiai gyvena po bibliotekos grindimis ir pro kokį nors plyšį vis išlenda pasidairyti po patalpas.

– Šiomet pavasaris buvo šaltas, tad aš, kad nenuvystų gėlės, koridoriuje buvau įjungusi tepalinį radiatorių. Kai orai sušilo, nuėjau jo išjungti ir po radiatoriaus apačia radau susiraičiusį besišildantį „draugelį“.

Šaltuoju metų laiku gyvis greičiausiai miega, o štai sušilus orams, bent kartą per savaitę pasirodo bibliotekos patalpose ar jos prieigose.

– Kai pasakoju lankytojams, kad vėl mačiau žaltį, dauguma sako, jog išvydę jį bėgtų kuo toliau. Tačiau kai internete paskelbiu, kad vėl turėjau neįprastą svečią, tą

Žaltys „inspektuoja“ Žadeikonių bibliotekos treniruoklių kambarį.

savitę bibliotekos lankytojų gerokai padaugėja. Ateina ne tik knygų, bet ir pasiteirauti apie „bičiulį“, – pasakoja Valerija Šteimantienė.

**„Darbo“ inf.
Asmeninio albumo nuotr.**